

DE AVTORITATE

bas ratione, non sine præclaro omine, ab augustâ
hâc indigitatione, augustam ipsius fore fidem, in-
nueretur. Vnde plusquam nugatoria, pontificij
illius cavilli deprehenditur futilitas hoc potissi-
mum nomine Confessionis hujus nostræ inscriptio-
nem sive titulum exagitantis, quod Augustæ de-
mum nostræ nata sit religio.

Anno
1521.
Sleid. l. 3.

8. Oblata fuit autem Confessio ijs temporibus, quibus vix ullum unquam extitit periculosus: tum ob diros Romani Pontificis anathematis-
mos, quibus & Lutherum & doctrinam Evange-
lij puriorem universam, pro ea, quâ tum valere
putabatur, potestate, devoverat: tum ob Impe-
riale illud decretum, quo novennio antè in Comi-
tjjs VVormatiensibus, proscriptionis sententia in
Lutherum dicta promulgataq; fuerat: adeo ut
non tam ipsius Lutheri, quam omnium fidelium
vitâ & salute, *Ἰπὶ ζυγῶ ἀκρῆς*, in acie nova-
cule tum constitutâ, nihil quicquam sperandum
videretur aliud, quam ut vix conspectâ aut
gustatâ Evangelij suavitate, pristino Romane
captivitatis jugo irretiretur Ecclesia.

9. Incredibilis ergo animi magnitudinis &
divinæ planè constantia uerit piissimus ille zelus,
sanctissimi herois, Electoris Saxonis IOHAN-
NIS, qui operi huic patrando dux & autor pri-
mus omnium existens, præter filium IOHAN-

NEM